

vering nægter at paatage sig et anvist Arbejde i Landbruget eller andet Steds ved at hævde *og godtgøre* sit fuldstændige Ukendskab til det paagældende Arbejde, saa findes der dog sikkert imellem dem af vore Kammerater, som vægrer sig ved at paatage sig saadant Arbejde, adskillige, der meget vel er i Besiddelse af baade det faglige Kendskab og andre Kvalifikationer til at udføre Arbejdet. I Tvivltilfælde bør man raadføre sig med Hovedkontoret.

Det maa derfor være vor udtrykkelige Opgave at paase, at ingen berettiget Klage kan fremsættes mod vore Arbejdsanvisninger; thi vi paadrager os herved Ansvar for en Nedsættelse af Understøttelserne til stor Skade for alle Medlemmer, der ikke bliver berørt af eventuelle Arbejdsanvisninger af den her omtalte Art. Det kan kun være en liden Trøst for disse Kammerater, at der findes andre Kammerater imellem os, som personligt mener at kunne tage en saadan Risiko, og derfor bør eventuelle Forsøg paa at unddrage sig Arbejdspligt over for anvist Arbejde, naar der ikke foreligger ganske udtrykkelige og overbevisende Argumenter herfor, paatales og Understøttelsen og Kontrol af de paagældende standses.

Vi gaar ud fra som ovenfor sagt, at vore Tillidsmænd forstaaer Betydningen af det her fremsatte, saa meget mere som det er selve Arbejdsministeriet, der her i første Linie har paakaldt vor Interesse for dette Spørgsmaal.

Med solidarisk Hilsen

P. F. V.

Axel Olsen.

Marius Sørensen.
